

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

17

N

Ø

R

R

E

I

NR. 7 - 1972 - 64. ÅRGANG

S

BED OG ARBEJD

S

U

M

HØJSKOLE OG EFTERSKOLE

UDGIVET AF ELEVFORENINGEN

Dåbsbefalingen

Mt. 28, 19–20

»Gå derfor hen og gør alle folkeslagene til mine disciple, idet I døber dem i Faderens og Sønnens og Helligåndens navn, og idet I lærer dem at holde alt det, som jeg har befalet jer. Og se, jeg er med jer alle dage indtil verdens ende.«

Efter Jesu opstandelse påskemorgen mødte han flere gange sine disciple, således også, da han havde sat dem møde på et bjerg i Galilæa, og da nogen tvivlede, talte han til dem, og gav dem den befaling, som kaldes dåbsbefalingen.

Som idrætsfolk kender vi også til at få befalinger – af en leder eller en anfører.

Det hænder jævnlige, at der ved et holdmøde gives en befaling om, at nu skal I gøre sådan eller sådan, hvis I vil gøre jer håb om at vinde den eller den kamp. Nogle ledere har evnen til »at sætte deres spillere op«, så de bliver langt stærkere, end de egentlig er – spillerne tror på ham – og denne leder er ofte alene igennem sine ord – sin befaling – i stand til at få selv tvivlerne til at tro.

En sådan leder er guld værd for en afdeling – og en sådan leder var Jesus. Gang på gang tvivlede disciplene, fornægtede ham sågar, men når så Jesus kom til dem og talte til dem, så formåede han at få selv de tvivlende til at tro.

Gå derfor hen og gør alle folkeslagene til mine disciple – det var Jesu befaling til sine trofaste mænd – og de fulgte hans befaling – og bragte den videre – også til os.

Hvad enten vi er ledere eller aktive idrætsmænd, så er vi alle døbt, og det forpligter – i det daglige og i vort virke i vore mange afdelinger. Vi er Jesu disciple, idet vi er døbt i Faderens, Sønnens og Helligåndens navn, og vi kan hver især på vor måde – gennem vort eksempel – medvirke til, at dåbsbefalingen stadig er aktuel, og vi har gennem Jesu egne ord hans garanti for,

at han vil være med os alle dage, indtil verdens ende. *Frands Orla Nielsen, Egå.*

323 v. 4 (DUS)

»Da på dit ord skal det gladeste budskab
udbredes
også ved os skal der vej for dit åsyn beredes,
så overalt,
Jesus, som frelser påkaldt,
du skal med knæfald tilbedes!«

25 andagter – udgivet af KFUM og
KFUK's idrætsforbund.

GLIMT

Støbearbejdet går planmæssigt. Det skulle gerne være færdig inden sommerferien.

430 cm i jorden – så langt nede står der 3 brøndringe à 150 cm og ovenpå disse igen andre à 100 cm – alle fyldt med beton. Hvorfor?

De skal bære den nye fløj – og der er ialt 6 af dem + 3, der er ca. 2 m nede.

Hallen, ja, nu er der forsøgt endnu en ny metode for at gøre taget tæt. Om det hjælper – »vent og se« – sådan sagde min gamle lærer altid.

Nye tider – eller andre skikke. Vi kunne ikke finde en **kokkepige** og måtte fæste en såkaldt **kokkentechniker**. Vi håber det bedste.

Piger i køkkenet og til anden hjælp er også antaget – dvs., at vi skulle være klar til de nye elevhold.

Højskolens kursus pr. september tegner nogenlunde. Vi håber på fuldt hus – og takker for hjælpen, der er givet os.

En enkelt efterskoleelev og endda en pige i 9. kl. kan optages til 15. aug. dette år begrundet afbud. Henvendelse snarest.

9 kl. 1973–74 har enkelte pladser endnu, men 8. og 10. kl. er fuldtegnede.

Elevstævner holdes gerne. Henvendelse til skolen om sted – tid osv.

Ferie på skolen, men der er altid een hjemme, der kan sende programmer og svare på breve.

47 drenge og piger i 13–16 års alderen tilbragte en herlig uge her på skolen fra 20.–25. juni. En flok gode og dygtige ledere gjorde det let at være værtsfolk.

Ths. M.

* ELEVFEJSTEN *

En våd sommer ville vel også give en våd elevfest – og sådan blev det. Vi startede lørdag med foredrag af vor nye lærer, forhenværende forstander Poul Jeppesen, Fårevejle Sygeplejehøjskole. Derefter havde vi hyggeligt samvær, bål med båltale af Vestergård. Søndag gik mange i kirke, og ved frokostbordet var vi samlet ca. 300.

Vejret var nu regnvejr – dog spillede drengene håndbold ude, men gymnastikken for pigerne var henlagt til hallen. Ved gymnastikopvisningen var deltagerantallet omkring 600, der trofast klappede af de dygtige piger.

3 gamle lærerkræfter holdt deres tale. Lærer Ej. Svendsen, agronom Østerby og forstander Kristensen fremhævede det afgørende i, at vi lever under ansvar. Mærkeligt – og dog ikke så mærkeligt – at de alle tre fremhævede dette. Vi glædede os over at hilse på dem igen.

Ved middagen var tallet steget til 360 spisende deltagere – og om aftenen var der ca. 6–700 mennesker i hallen. – Eleverne underholdt – sang og spillede – vi fik »stå kaffe«. Fyrværkeriet blev sendt i luften af Fabricius – og opstilling skete foran skolen, sådan at alle kunne stå på »fast grund«.

Jubilæumsholdene

Følgende var mødt op og sender alle, der ikke var tilstede, en venlig hilsen.

60 års jubilæum:

Stinne Nørby

50 års jubilæum:

Kathrine Andersen
Dorthea Holck

45 års jubilæum:

Niels Vestergård
Aron Nielsen

40 års jubilæum:

Henning Hansen
Karl Kirkegård

J. Fabricius
Jenny Fabricius
Frida Hansen
Margrethe Pedersen
Emma Jersild

35 års jubilæum:

Anna Mosegård
Anna Nillsen

30 års jubilæum:

Tage Hornstrup
Jens Vestergård
Niels R. Vestergård
Kristian Mogensen
Erik Rasmussen
Aage Bæk
Arne Jensen
Albert Dahl
Magda Hørup
Marie Mortensen
Oda Vendelbo
Elna Ransborg
Ingrid Jørgensen

25 års jubilæum:

Vi fra jubilæumsholdet 1947, som er til elevfest i dag, sender en særlig hilsen til forstander Kaag, frk. Mikkelsen og fru Sønderby samt alle kammeraterne.

Inger Christensen
Vera Larsen
Sigrid Madsen
Inga Amby
Bodil West
Martha Madsen
Nora Hermann
Ruth Caspersen
Kamma Djernes
Laura Amby
Tonna Thomassen
Lissy Andersen
Karla Væggemose
Ruth H. Brogård
Grethe Laursen
Grethe Sørensen
Anna Nielsen
Edel Ø. Jensen
Esther Hornstrup

— — —

Villy Nielsen
Kristian Flugt

Holger Madsen
Johannes Væggemose
Jacob Vestergård
Kr. Øgendahl
Sigfred Dideriksen

20 års jubilæum:

Ingrid Kristiansen
Edel Jørgensen
Anna Grøn
Edel Andersen
Anna Frøkjær

— — —

Anders Holm
Jens E. Nielsen
Johs. Pedersen
Kristian Pedersen
Jens Nørager
Alf Pedersen

15 års jubilæum:

Leif Karlsmose
Børge Mortensen
Ove Abildtrup
Verner Rolighed
Niels Chr. Aarestrup

10 års jubilæum:

Grethe Rasmussen
Inge Sørensen
Karen M. Christensen
Anna Gudrun Buus

— — —

Gurli Kone
Ingrid Thusholt
Asta Pedersen
Anna E. Lauridsen
Vagner Rod

5 års jubilæum:

Else Birch Larsen
Bente Hansen
Mette Sandersen
Karen I. Ejsing
Magda Jensen

— — —

Kjeld Høgsvig Nielsen
Ove Rasmussen
Willy Holm
Tage Sørensen
Lene Kristiansen
Anna Kristensen
Jytte Rasmussen
Ruth Madsen
Jonna Hansen
Jørgen H. Nielsen
Kristian Gottenborg
Anders Ove Andersen

Hilsner til elevfesten

er sendt af følgende:

Margrethe Møller 66-67
Lilly Fruelund Pedersen 1962
Jane Pedersen (Overgård) 1957
Else Solbjerg 1952
Dora og Børge Svendsen, Thune.

Kære venner

En overgang tænkte jeg på at rejse til elevstævnet. Det har jeg opgivet. Det er lidt halvsmåt med kræfter. Men tankerne vil nok af og til gå til NN og E på søndag.

Hvis en og anden af »de gamle« skulle spørge til og om mig, så fortæl dem, at efteråret og vinteren gav adskillige – til tider stærke – hjer-teanfald, men at hjertet er faldet betydelig mere til ro de sidste par måneder. Lægerne siger, at de ikke kan kurere mig, men de er fundet frem til midler, som kan hjælpe mig i betydelig grad, og så råder de i øvrigt til at undgå både fysiske og psykiske anspændelser.

Somme tider tænker jeg på en dansk konges ord, da han var meget syg: Lad kun pulsen slå så galt og forkert, som den vil og gør. Et ved jeg, som aldrig slår forkert: Guds nåde, og den er for tid og evighed.

God fest. God arbejdslyst. Hav det godt.

Venlig hilsen
Laurits Kaag.

VI SKAL VÆRE SÆDEMÆND!

Lad os s å ved alle vande,
Herrens evangelium,
at Hans ord på fjerne strande
høres må og finde rum! –
Lyse op og rense ud,
blive frydefuldt et bud,
til Guds pris og til hans ære,
og til sjæles frelse være!

Herligt »ord« vor Frelser talte,
evig frelse er deri,
»Himlens kærlighed« han malte,
viste dertil vej og sti! –
Gå frimodigt med Hans ord,
tal om Ham, på hvem du tror!
Lad os lys og salt dog være,
leve til vor Faders ære!

Ida Strøm Hansen.

En dag i Norge

Hvordan det egentlig gik til, at Ellen og jeg kom med til Norge ligger lidt uklart, men kendsgerningerne er – at vi kom det.

Det blev en vidunderlig tur.

En oplevelsesrig tur.

En uforglemmelig tur.

Hvorfor??

Mange, mange grunde kunne nævnes, bl. a. ualmindelig fint vejr, flinke buschauffører, gode busser, velopdragne elever, behagelig lærerstab, gode boligforhold, passende dagsprogrammer, god mad osv.

Jeg vil kun fremdrage een enkelt dagsoplevelser.

Vi startede Kr. Himmelfartsdag fra skicentret i Hurdalen ved 8,30 tiden. Rullede sindigt ned ad snoede bjergveje, forbi enstomt beliggende bøndergårde og huse. Nåede ned til asfaltvejen, hvor vi passerede en moderne lille 7. klasset kommuneskole, der selv om der var et lille elevtal havde svømmebassin. Det havde mange almindelige skoler, opdagede vi senere. Ved mange andre skoler så vi foruden dette, at der var idrætsbaner – også var en mindre skihopbakke.

Vi kørte forbi Hurdals Verks kristelige Folkehøjskole (Deres elever var på tur i de dage, vi var i Norge, så vi besøgte dem ikke). Vi passerede nordenden af Hurdalsøen, og ad snoede og stejle bjergveje »kravlede« vi opad og nød en betagende udsigt. Så forandrede naturen sig. Inde mellem træerne begyndte sneen at vise sig, lidt senere lå der større driver. Træerne var ikke sprunget ud osv. Hvad så vi så? Jo, vi kom til en større bjergsø, og den var endnu tilfrosset, bortset fra fraløbet. Et mærkeligt syn. Fra en dejlig lun dal med udsprungne træer til en vinterlig natur, men sådan var det i ca. 650 m højde.

Snart gik det nedad igen, og da vi passerede et skarpt sving, lå Mjøsasøen nenden-

for i al sin storhed – spejlblank og solbeskinnet i dagens anledning.

Pludselig huskede jeg min gamle lærers beskrivelse af denne sø – og igen dette, hvor var det godt, at man engang gik i en »lille skole«, hvor der var tid til at beskæftige sig med små problemer som Norges geografi. Turen gik op langs søens østside. Vi passerede Hamar. Kedeligt nok havde vi ikke tid til at gøre ophold i denne by for at se den berømte ruin af domkirken, der blev bygget omkring år 1200. Vi skulle nemlig videre til Lillehammer, hvor vi skulle besøge Maihaugen.

Hvad er det?

Jo, her har tandlægen Anders Sandvigen samlet meget af Gudbrandsdalens gamle kultur. Her er ca. 100 gamle bygninger med kirker, præstegårde, lærerboliger, store og små gårde, sæterhytter o. s. v. Veltalende kvinder viste os rundt, og derefter var der lejlighed til fristudier. Fortiden blev levende under dette besøg. Historiens tale blev nærliggende, og stroferne tonede frem i sinde:

*... vil selv du fatte dit væsens rod,
skøn på de skatte, de efterlod.*

og:

*Din egen dag er kort, men slægtens lang,
læg ydmygt øret til dens rod fornedet.*

— — —

Så var det madpakketid.

Turen gik videre til Hunderfosskraftværket. Her så vi, hvorledes menneskesnilde kan udnytte naturens kæmpekræfter.

Elvens vandmasser mødte en dæmning, og vandet faldt 40 m ned i 2 vældige turbiner, der snurrede rundt i vanvittig fart og derved fremstillede millioner af kraftenheder. Et imponerende syn.

Stadig videre mod nye mål.

Hvilke?

Aulestad.

Tænke sig, at man skulle opleve, at stå i de stuer, hvor Bj. Bjørnson havde sit hjem.

Stå i hans stue. Stå ude på terrassen, hvorfra der er en vidunderlig udsigt ned gennem Gudbrandsdalen – jeg har så ofte læst derom. Hørt herr og fru Kvåle tale derom og vise lysbilleder, men nu så jeg det selv.

Også her var der behagelige damer, der viste os rundt og fortalte om tingene, så de blev levendegjort. Mange småting om ægteparrets liv satte fantasien i sving, der var arbejdsfordeling i hjemmet bl. a.

Et andet stærkt indtryk fra besøget.

Aulestad havde 2 flagstænger, og der var 2 flag, der vajede, nemlig det norske og det danske. På forespørgsel hvorfor, blev der svaret bl. a., fordi Bjørnson holdt meget af Danmark.

Så begyndte vi hjemturen, og den gik langs vestsiden af Mjøsasøen. Ja, hvor var det mærkeligt – *eller vel tilrettelagt* – at nu så vi igen ud over søen mod den side, hvor vi kørte om formiddagen, og igen lå det hele spejlk klart, ja selv det, at solen under hele turen stod i fotoretningen var en oplevelse.

Vi kom godt hjem. Kom forbi omtalte tilfrosne sø, og hvad så vi? Nu var der slået store revner i isen, der var forår i luften. Hjemme på skicentret ventede der en god middag. Jo, alt gik fint. Nu bagt efter tænker jeg:

Mon Norge havde trukket i festdragt d. 11. maj 1972. *Ths. M.*

Til 10. klasse

Een ting er bombesikkert: en lærer kan komme i den situation, at han er den, der lærer mest – eleverne mindst.

En anden ting: erfaring berettiger ikke altid til at have ret, for hvis den mister evnen til at modtage det fornyende i oplevelser sammen med børn og 10. kl.-elever, så bliver den blokerende. Erfaring uden fantasi bliver let forbrydelse.

Jeg startede undervisningen i år med naturligtvis at spille helt, men det blev hurtigt pilleret af mig. Så måtte jeg gå over til at prale af mine fejl, men den gik heller ikke. Så blev jeg komisk, men forsøgene blev gennemskuet.

Så var der ikke andet tilbage end at begynde at leve, men det kan jeg ikke. Der er ingen bøger at slå op i.

Og dog: engang imellem levede vi sammen, – 10 kl. og jeg. At leve betyder altså at leve sammen.

Kære forældre: der er grund til at være stolte af jeres børn. Jeg håber ikke, at I glemmer dette midt i bekymringerne.

Jeg har oplevet dem i ugentlige rapporter, hvor de skriver ud af hjertet, åbner sig, skælder ud, glæder sig, betror sig, drømmer, græder, prædiker, – om alting, lige fra konservesdåser, superbabies, der bliver væk, spejles hverdage, hushjørnestene, mus på værelset, kærlighedsbreve, rejser til fjerne planeter, bladanfruer til meget personlige oplevelser, dyremishandlinger, døden i gaskammeret – og nogle er sandelig også begyndt at skrive om historiske emner, sikkert inspireret af forstanderen selv, der heldigvis er modstander af tanken om, at historie er ganske uvedkommende.

Og tro ikke, at de aldrig skriver Jesus.

Som een af dem har udtrykt i en rapport om at skrive rapporter: at skrive rapporter er at slibe hjørnerne af de tunge sten, der ligger inde i hjertet, så de ikke gør så ondt, at man ikke kan smile.

Jeg kan kun sige tak for at få lov til at blive undervist af jeres børn – eller for at have fået lov til det.

Her er et rapportdigt:

et skrig fra hjertet.
Man mærker det,
men ved ikke, hvad det er.
– måske er det en advarsel,
måske er det lykken,
– som kvæles
– af synd og død
Måske er det kærligheden
– mellem dem
– der slukkes
– Som et bål,
hvor man tramper på de sidste gløder.
Måske er det korset
Som vi vil sømme de andre på
– som de uslinge vi selv er.
Hør dog!
Hør dog på hjertets skrig
af fortvivlelse
over at se os så langt nede.
Hvor er det, der bærer.
Det er der – der – der dybt inde
i dit eget hjerte.
Så luk dog op,
så du kan høre skriget fra hjertet
– i stedet for maskinens larm.

Dette er skrevet af en lille dreng i 10. kl. 1972.

En anden skriver om en person, der har myrdet to gange: – Jeg tror, at han har været lukket inde i sig selv så længe, at da han får chancen for liv, bliver omvendelsen for stor. Derfor må han myrde – han kan ikke leve med så stor en omvendelse.

En tredie, der ellers skrev nogenlunde lange rapporter, skrev engang en kort. Den var så lang: – der er ingenting inde i mig, fordi min EDB-central holder ferie, og fantasien har sagt stop.

Undskyld. – Stop.

Ikke mere.

Vås, kunne man sige – men hvor mange gange har vi ikke slået noget oprindeligt, noget helt indefra ned med dette ord? – Slået det så grundigt ned, at det aldrig nogensinde stikker hovedet frem igen, hvor-

Det er sådan, at det onde går af sig selv, og det gode kræver mod.

Amiel
(1821–81)

ved vi har gjort os medskyldige i drab på noget dybt i et andet menneske. Psykisk mord kan ikke bevises, derfor er de så hyp-pigt anvendte. – En lille lignelse:

Hansens barn gav sig pludselig til at græde. Hansen sturtede ind til sengen og opdagede, at sutten var gået i stykker. Og så sagde Hansen: Skidt med det! – Vi går hen i Brugsen og køber en ny, vi to! – Barnet holdt op med at græde og begyndte at sove. Og Hansen gik ud og var lige ved selv at græde – af skam, for hvad havde han lært sit barn? – egentlig dette: – når det, der betyder noget for dig, går i stykker, så kan det købes i Brugsen, – det, du holder af, er ikke mere værd, end det kan købes. For Hansen var sutten en sut. For barnet en værdi.

10. kl. i år og mange andre klasser har gennem deres »vås« lært mig, at opskriften på at leve sammen ikke kan købes i Brugsen.

Nå, nu kommer jeg nok i karambolage med formanden for Brugsforeningen i Nr. Nissum, en agronom vist nok, hr. Vester-gård.

Men både tak til eleverne – og til forældrene – og Brugsen.

Arne R.

Afsked med 71 unge på Nr. Nissum Efterskole

(efter Lemvig Folkeblad)

Nr. Nissum Efterskole har haft afslutningsfest for skoleåret 1971–72, hvor man tog afsked med 71 elever, nemlig 25 i 10. klasse, 34 i 9. og 12 i 8. klasse. For en månedstid siden tog man afsked med 27 højskoleelever. Forstander Mogensen sagde i sin tale til efterskoleeleverne bl. a.:

En bestemt sætning er ofte blevet brugt her på skolen og på mange andre skoler i den sidste måneds tid. Vi har alle brugt den mange gange, og i dag bruger vi den igen:

Vi er færdige. Vi brugte den hver gang, vi havde afsluttet en prøve eller en fagrække, men hvad menes der egentlig med at være færdig? Betyder det, at dette fag vil jeg aldrig høre mere om, eller den bog vil jeg aldrig mere åbne osv.? Hvis det er sådan, er I inde på et blindspor.

Færdige betyder, at nu er vi færdige til næste opgave, klar til at tage fat, forberedt til at løse næste regnestykke. Færdige med 8., 9. og 10. klasse betyder, at så er I klar til at komme videre, til at begynde næste afsnit af jeres uddannelse.

Her fra skolen ønsker vi, at I må komme videre frem, at det må gå jer godt, og samtidig takker vi for et godt skoleår, for et godt humør, venlige smil og god medvirken til et vellykket skoleophold.

Derefter uddelte hver klasselærer afgangsbetinger til eleverne. En revy blev sunget, forældre og lærere takkede for skoleåret, og eleverne overrakte skolen et nyt solur som minde om skoleåret.

Førsteranden sluttede med endnu en gang at fremhæve det alvorlige og glædelige i at være færdige.

★ Højskolepost

Vore møder

5. aug. Ungdomsmøde på skolen.
15. aug. Hemmet. Ths. M.

Bryllup

Holger Clemmensen, 1966-67, er blevet gift med Hanne Troelsen. Deres adresse: Ålykke 21, Holstebro.

Elevforeningens kontingent

indgår i en svag strøm. Hvis I ikke har indbetalt beløbet, gør I os en stor glæde ved at finde girokortet frem og sende pengene. TAK.

Først danser du med lysten, så danser lysten med dig. Tro mig, det bli'r en ond dans.

Søren Kierkegaard
(1813-55)

★ Adresseforandringer

- 56-57 Bent Jensen, 2980 Kokkedal.
1954 Fru Hanne Møller, Grevsensgade 35, 2. th., 4220 Korsør.
53-54 Peder Kjeldsen, Langløkke 20, Høruphav, 6400 Sønderborg.
1952 Sygeplejerske frk. Else Søbjerger, Ahornvej 19, 7470 Karup J.
1946 Fru Hanne Elbech Hansen, Sejbjerg 8, Nr. Nissum, 7620 Lemvig.
1943 Peder Høgild Jeppesen. - Peder Høgild Brogård, Holmgård, Skave, 7500 Holstebro.
1943 Fru Andrea Jørgensen, Birkevej 64, 7700 Thisted.
1937 Frk. Maren Larsen, De gamles Hjem, Sevelvej, 7830 Vinderup.
1935 Fru Mette Christensen. - Fru Mette Kristensen, Kristrupvej 24, 8900 Randers.
1918 Fru Marie Andersen, Vindingland, 7100 Vejle.
1971 Sygeplejeelev frk. Inge-Margrethe Nielsen, Hjørring Sygeplejeskole, 9800 Hjørring.
70-71 Frk. Mona Rasmussen, Ryde Baunehøj, 7830 Vinderup.
69-71 Frk. Ellen Vester, Vinkelvej 52, Brunshåb, 8800 Viborg.
69-70 Frk. Jytte Nielsen, Kragemosebjerg, 5683 Hårby.
69-70 Frk. Doris Møller Lauridsen, Frejasvej 30, 7500 Holstebro.
68-69 Peder Tønder, KFUM's nye kollegium, H. C. Ørstedgade 24, 6700 Esbjerg.
64-65 Holger Klogborg Clemmensen, Ålykke 21, 7500 Holstebro.
64-65 Torkild Vestergård, Årup, 7752 Snedsted.
1962 Fru Elsebeth Petersen, Sorring Mark, 8641 Sorring.
1961 Frk. Grethe Hjørnholm. - Fru Grethe Madsen, Chr. Wærumsgade 9, 8000 Århus C.
1961 Fru Birgit Poulsen, Lindeallé 16, 7480 Vibbjerg.

Udgivet af Nr. Nissum Højskoles Elev- og Venneforening. - Redigeret af forstander Ths. Mogensen.

CHRISTENSENS BOUTRYKKERI STRUER 24635

HR J KRISTENSEN
STATENS PED. STUDIESAMLING
FREDERIKSBERG ALLE 22
50